ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου **1932** | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | *Ἀριθμὸς φύλλου* **384**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικὰ Διατάγματα

Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἑρμηνείας τοῦ νόμου 4428 «περὶ τρόπου διακοπῆς τῆς παραγραφῆς κλπ.» καὶ τῶν συμπληρωματικῶν καὶ τροποποιητικῶν αὐτοῦ νόμων καὶ διαταγμάτων, καὶ παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν αὐτοῦ. 1

Διατάγματα

Περὶ μεταβάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Μαραθῶνος εἰς τὴν ἕδραν τῆς κοινότητος Αὐλῶνος πρὸς ἐκδίκασιν τῶν πολιτικῶν κλπ. ὑποθέσεων τῶν κατοίκων αὐτῆς. 2

Περὶ ἱδρύσεως Κινητῆς Φυλακῆς εἰς Χαλκίδα. 3

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1932 Διατάγματος «περὶ ὑπαγωγῆς τῶν κοινοτήτων Στεφάνης, Κορωνισίας, κτλ. εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πρωτοδικείου Πρεβέζης. 4

Περὶ χειροτονίας ἐφημερίων εἰς παραμεθορίους καὶ ξενοφώνους ἐνορίας τῶν Μητροπόλεων τῶν Νέων Χωρῶν. 5

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν συνοικίαν Κυνοσάργους. 6

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν. 7

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν. 8

Περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης ἐν τῇ περιφερείᾳ Καραμπουρνοῦ. 9

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

Περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἑρμηνείας τοῦ νόμου 4428 «περὶ τρόπου διακοπῆς τῆς παραγραφῆς κλπ.» καὶ τῶν συμπληρωματικῶν καὶ τροποποιητικῶν αὐτοῦ νόμων καὶ διαταγμάτων, καὶ παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν αὐτοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον 1.

Ἐκ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 30)30 Ἰουνίου 1932 «περὶ παρατάσεως προθεσμιῶν τοῦ νόμου 4428 «περὶ τρόπου διακοπῆς παραγραφῶν κλπ.» καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κυρώσαντος αὐτοῦ νόμου 5589 αἱ μετὰ τὴν φράσιν «παρατείνονται ἐπὶ τετράμηνον «λέξεις», εἴκοσι ἐννέα ἐν ὅλῳ, ἐν αἷς δύο ἀριθμοί, ἀπαλείφονται, θεωρούμεναι ὡς μηδέποτε γραφεῖσαι.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἐν ἀριθμῷ 1 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου 4428 τῆς 23)31 Αὐγούστου 1929 «περὶ τρόπου διακοπῆς τῆς παραγραφῆς ἀπαιτήσεων ὑποκειμένων εἰς παραγραφὴν μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ δικαιοστασίου, τρίμηνος προθεσμία, ὡς καὶ ἡ ἐν ἀριθμῷ 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου προθεσμία τριῶν μηνῶν, αἵτινες παρετάθησαν ὑπὸ τῶν νόμων 4860 τῆς 29)31 Δεκεμβρίου 1930, 5032 τῆς 20)22 Ἰουνίου 1931, τοῦ Ν. Δ. τῆς 30)30 Δεκεμβρίου 1931 καὶ τοῦ κυρώσαντος τοῦτο νόμου 5402 τῆς 15)21 Ἀπριλίου 1932 καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 30)30 Ἰουνίου 1932, ὡς τροποποιηθὲν ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ νόμου 5589 τῆς 24)29 Αὐγούστου 1932, ἄλλως δὲ θεωροῦνται καὶ ἤδη ὡς παραταθεῖσαι κατὰ συνέχειαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4428, παρατείνονται ἐκ νέου ἑκατέρα ἐπὶ τρεῖς μῆνας εἰσέτι ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς 30)30 Ἰουνίου 1932, ὡς τροποποιηθὲν ἐκυρώθη ὑπὸ τοῦ νόμου 5589, παρατάσεως, συμπίπτουσα, κατά τε τὴν διαδρομὴν καὶ τὴν λῆξιν αὐτῶν.

Ἀπὸ τῆς λήξεως δὲ τῶν παρατεινομένων τούτων δύο προθεσμιῶν ἄρχεται τρέχουσα ἡ προθεσμία τοῦ ἑνὸς ἔτους πρὸς ἐνέργειαν τῆς ἐν τῷ ἀριθμῷ 2 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου 4428 ἀναφερομένης διαδικαστικῆς πράξεως, καταργουμένης πάσης προγενεστέρας ἀντιθέτου διατάξεως.

Ἄρθρον 3.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος νόμων καὶ διαταγμάτων ὡς πρὸς μὲν τὰς προθεσμίας εἶναι ὅτι οἱ μῆνες καὶ τὸ ἔτος ὑπολογίζονται ἡμερολογιακῶς, ὡς πρὸς δὲ τὰς παραγραφὰς ὅτι συμπεριλαμβάνονται εἰς τὴν ἀναστολὴν καὶ αἱ ἀρξάμεναι μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ δικαιοστασίου, λήξασαι δὲ ἢ λήγουσαι ἐντὸς τοῦ τριμήνου τοῦ ἀριθμοῦ 1 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου 4428, ὡς τοῦτο παρετάθη καὶ παρατείνεται.

Ἄρθρον 4.

Καταργεῖται καὶ θεωρεῖται μηδέποτε ἰσχύουσα ἡ διάταξις τοῦ ἀριθμοῦ 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5589, θεωρουμένων ἐγκύρων τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων εἰς τὸ εἰδικὸν βιβλίον ἐγγραφῶν πρὸς διακοπὴν παραγραφῆς, τοῦ δὲ πρὸς ἐνέργειαν διαδικαστικῆς πράξεως κατὰ τὸν ἀριθμὸν 2 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου 4428 ἔτους ἀρχομένου ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν παρατεινομένων κατὰ τὰ ἀνωτέρω δύο τριμήνων.

Ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5589 ἀπαλείφονται αἱ λέξεις «τῶν νενομισμένων προθεσμιῶν» καὶ ἀντ' αὐτῶν τίθεται «τῶν δύο τριμήνων προθεσμιῶν τῶν ἀριθμῶν 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου 4428, ὡς αὗται παρετάθησαν».

Ἄρθρον 5.

Ἐπιταγὴ πρὸς πληρωμὴν ἢ ἐκτέλεσιν ἐν γένει ἐκτελεστῶν, δικαιογράφων καὶ συμβολαίων ἐπὶ ὑποθέσεων, περὶ ὧν οἱ νόμοι 4428 καὶ 4860, ἐπιδιδόμεναι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 67 ἐδαφίου 4 τοῦ νόμου 4755, ἐπέχουν θέσιν διαδικαστικῆς πράξεως ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἀριθμοῦ 2 τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ νόμου 4428.

Ἄρθρον 6.

Ἀμφισβητουμένης τῆς εἰς τὸ βιβλίον διακοπῆς παραγραφῶν ἐγγραφῆς, ὁ ἐνδιαφερόμενος διὰ προφορικῆς δηλώσεώς του ἐπ' ἀκροατηρίῳ, ἀναγραφομένης εἰς τὰ πρακτικά, ἢ διὰ τῶν ἐγγράφων προτάσεων, καθορίζει τὸ βιβλίον καὶ τὴν χρονολογίαν τῆς γενομένης ἐγγραφῆς, ὁ δὲ γραμματεὺς τοῦ δικαστηρίου ἄνευ ἄλλης ἐνεργείας τοῦ διαδίκου, παρέχει εἰς τὸ Δικαστήριον τὴν περὶ τοῦ ἀληθοῦς ἢ ἀναληθοῦς τοῦ ἰσχυρισμοῦ βεβαίωσίν του σημειουμένην ἐν τοῖς πρακτικοῖς.

Ἄρθρον 7.

Τὸ παρὸν ἀναγκαστικὸν Διάταγμα, τοῦ ὁποίου ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως δημοσιεύ-

σεώς αὐτοῦ, θέλει ὑποβληθῇ πρὸς κύρωσιν εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα, ἅμα συνερχόμενα.

Ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΕΛ. Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Τὰ Μέλη

Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ, Ι. ΤΣΙΡΙΜΩΚΟΣ, Π. ΠΕΤΡΙΔΗΣ, Κ. ΒΑΡΒΑΡΕΣΣΟΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Β. ΒΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ, Π. ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ, Λ. ΚΟΓΕΒΙΝΑΣ, Δ. ΦΑΩΡΙΑΣ.

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ι.

τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ ἑρμηνείας τοῦ Νόμου 4428 «περὶ τρόπου διακοπῆς τῆς παραγραφῆς κλπ.» καὶ τῶν συμπληρωματικῶν καὶ τροποποιητικῶν αὐτοῦ Νόμων καὶ Διαταγμάτων καὶ παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν αὐτοῦ.

Διὰ τοῦ ἀρχικοῦ Νόμου 4428 τῆς 23)31 Αὐγούστου 1929 «περὶ τρόπου διακοπῆς τῆς παραγραφῆς κλπ.» καθωρίσθη τρόπος διακοπῆς τῆς παραγραφῆς τῶν διαφορῶν καὶ δικῶν, αἵτινες ἀποσβέννυνται διὰ παραγραφῆς «ἅμα τῇ ἄρσει τοῦ ἐν ἰσχύϊ δικαιοστασίου». ὡρίσθη δὲ προθεσμία τριῶν μηνῶν «ἀπὸ τῆς ἄρσεως τοῦ δικαιοστασίου», ἐντὸς τῆς ὁποίας εἶναι δυνατὴ ἡ δι' ἐγγραφῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς εἰδικὸν βιβλίον διακοπὴ τῆς παραγραφῆς, ἐφόσον ἤθελεν ἐντὸς ἄλλης ἐνιαυσίας προθεσμίας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ τριμήνου, ἐπακολουθήσει διαδικαστική τις πρᾶξις συνεπαγομένη τὴν ἔναρξιν τῆς δίκης ἡ συνέχισιν τῆς ἀρξαμένης. Δεδομένου ὅμως, ὅτι τὸ δικαιοστάσιον αἴρεται ἐαθμιαίως, εἶνε φανερὸν ὅτι ἡ προθεσμία τῶν τριῶν μηνῶν (ὡς παρεταθη μεταγενεστέρως) ἄρχεται μόνον δι' ἐκείνας τὰς ὑποθέσεις δι' ἃς ἤρθη τὸ δικαιοστάσιον καὶ ἀπὸ τῆς δι' αὐτὰς ἄρσεως οὐχὶ δὲ διὰ τὰς λοιπάς, δι' ἃς ἐξηκολούθησε τυχὸν ἢ ἐξακολουθεῖ διατηρούμενον τὸ δικαιοστάσιον, διὰ τὰς ὁποίας θέλει ἄρχεται ἀπὸ τῆς καὶ δι' αὐτὰς ἄρσεως τοῦ δικαιοστασίου. Ἐφόσον λοιπὸν ὁ χρόνος ἐνάρξεως τῶν προθεσμιῶν τοῦ Νόμου 4428 δὲν εἶνε ὁ αὐτὸς δι' ὅλας τὰς ὑποθέσεις, δὲν εἶνε δυνατὴ καὶ ἡ ταὐτοχρονος δι' ὅλας τὰς ὑποθέσεις λῆξις αὐτῶν. Ὁ καθορισμὸς δὲ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας ἐγγραφῆς τῶν ὑποθέσεων εἰς τὸ εἰδικὸν βιβλίον, ὁ γενόμενος διὰ τῶν Νομοθετημάτων τοῦ τοῦ 1932 καὶ εἰδικῶς Ν. Δ. τῆς 30)30 Ἰουνίου 1932 καὶ τοῦ κυρώσαντος τοῦτο νόμου 5589 θὰ ἠδύνατο νὰ ἑρμηνευθῇ ὡς ὑποσκοπῶν τὴν στέρησιν τῶν ὑπὸ τὸ δικαιοστάσιον τελουσῶν εἰσέτι ὀλίγων τοιούτων διαφορῶν τοῦ προστατευτικοῦ μέτρου. Ἀριεμένης ἤδη διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς προθεσμίας ἀπροσδιορίστου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως αὐτῆς (διὰ τῆς ἀπαλείψεως πασῶν τῶν μετὰ τὴν φράσιν «παρατείνονται ἐπὶ τετράμηνον» λέξεων ἐν αἷς καὶ αἱ χρονολογίαι «31 Αὐγούστου 1932» καὶ «31 Ὀκτωβρίου 1932»), ἐπέρχεται ἀφ' ἑαυτῆς ἡ προστασία διὰ τοῦ ἰδίου μέτρου τῶν ὑπὸ τὸ δικαιοστάσιον τελουσῶν παραγραφῶν.

Ἐξ ἄλλου ἐκ τῶν ὑπὸ Νόμου 4428 τεθεμένων τριῶν προθεσμιῶν αἱ μὲν δύο πρῶται, ἤτοι ἡ τρίμηνος καὶ ἡ τῶν τριῶν μηνῶν, ὡς αὗται μεταγενεστέρως παρετάθησαν, συμπίπτουν κατά τε τὴν διαδρομὴν καὶ τὴν λῆξιν αὐτῶν, ἡ τρίτη ὅμως ἀρχομένη ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν δύο πρώτων λήγει εἰς χρόνον ἀπώτερον, ἀλλὰ διὰ τοῦ καθορισμοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 30)30 Ἰουνίου 1932 «περὶ παρατάσεως τῶν προθεσμιῶν τοῦ Νόμου 4428 κλπ.» καὶ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ κυρώσαντος αὐτὸ νόμου 5589 ἐπεξηγηματικῶς τοῦ «τέλους Ὀκτωβρίου 1932» καὶ «τέλους Αὐγούστου 1932» ὡς χρόνου λήξεως καὶ τῶν τριῶν προθεσμιῶν, θὰ ἠδύνατο νὰ γεννηθῇ ἐνεκα τῆς ἀσαφοῦς διατυπώσεως ἡ πεπλανημένη γνώμη ὅτι ἐπῆλθεν ἀνατροπὴ τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ καὶ ἰδίᾳ τῆς παροχῆς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους πρὸς ἐνέργειαν διαδικαστικῆς πράξεως μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πρὸς ἐγγραφὴν προθεσμίας, ἥτις μόνη θὰ ἔπρεπε νὰ λήγῃ τὴν 31 Ὀκτωβρίου 1932 δι' ἃς ὑποθέσεις ἔχει ἀρθῇ ἡ τοῦ δικαιοστασίου προστασία ἀπὸ τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1930. Δέον συνεπῶς καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον νὰ ἀπαλειφθῶσιν ἐκ τῶν ἄνω Νομοθετημάτων πᾶσαι αἱ μετὰ τὴν φράσιν «παρτείνονται ἐπὶ τετράμηνον» λέξεις ἐν αἷς καὶ αἱ χρονολογίαι «μέχρι τέλους Ὀκτωβρίου 1932»» καὶ «μέχρι τέλους Αὐγούστου 1932».

ΙΙ.

Οἱ λόγοι οἵτινες ἐπέβαλον τὴν ἔκδοσιν τοῦ νόμου 4428 ἐξακολουθοῦσιν ὑφιστάμενοι, ἡ δὲ σημερινὴ οἰκονομικὴ κρίσις ἐπιβάλλει ὅπως παραταθωσιν εἰσέτι αἱ προθεσμίαι πρὸς διακοπὴν τῶν παραγραφῶν δι' ἁπλῆς ἐγγραφῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ εἰδικὸν βιβλίον, ἵνα μὴ ἐξαναγκασθῶσιν οἱ δικαιοῦχοι εἰς δημιουργίαν δικῶν, ἀλλὰ τοὐναντίον παρασχεθῇ αὐτοῖς ὁ χρόνος πρὸς συμβιβαστικὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφορῶν. Διὰ τοῦ δευτέρου ἄρθρου παρατείνεται εἰσέτι ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἡ τε τρίμηνος προθεσμία καὶ τῶν τριῶν μηνῶν τοῦ νόμου 4428, ὡς εἶχον παραταθῇ.

Παρατηρητέον ὅμως, ὡς πρὸς τὴν διατύπωσιν τῆς περὶ παρατάσεως διατάξεως, τὰ ἑξῆς :

Διὰ τῶν ἐπακολουθησάντων τῷ νόμῳ 4428 νομοθετημάτων παρετείνοντο ἑκάστοτε καὶ αἱ τρεῖς προθεσμίαι τοῦ νόμου 4428 ἑκάστη κατ' ἴσον χρονικὸν διάστημα. χωρὶς οὐδεμία νὰ γίνῃ διάκρισις ὡς πρὸς τὴν τρίτην προθεσμίαν τοῦ ἑνὸς ἔτους, ἥτις κατὰ τὸν νόμον 4428 ἄρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ τριμήνου, ἐνῷ ἤρκει προφανῶς μόνη ἡ παράτασις τοῦ τριμήνου διὰ νὰ ἀναβάλληται ἡ ἔναρξις τῆς προθεσμίας τοῦ ἑνὸς ἔτους, ἥτις οὕτω ἀρχομένη, ὡς ὁ ἀρχικὸς νόμος 4428 ὁρίζει, ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ τριμήνου, θὰ ἔληγεν ἀφ' ἑαυτῆς ἐν ἔτος μετὰ τὴν λῆξιν αὐτοῦ.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους καὶ διὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας περὶ τῶν ἀμφιβολιῶν ἃς ἐγέννησεν ἡ τελευταία μέχρι ρητῆς ἡμέρας παράτασις καὶ τῶν τριῶν ὁμοῦ προθεσμιῶν, ἡ διατύπωσις τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀναγκ. διατάγματος ἐγένετο συμφώνως πρὸς τὴν πρόθεσιν τοῦ νόμου 4428, διαφόρως ἢ μέχρι τοῦδε, κατὰ τρόπον δὲ σαφῆ καὶ ἀποτρέποντα πᾶσαν πλάνην περὶ τὴν ἑρμηνείαν αὐτοῦ.

ΙΙΙ.

Ἐκ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὸν ἀρχικὸν νόμον 4428 καὶ ἐκείνων τῶν ὑποθέσεων, ὧν ἡ παραγραφὴ ἔληγεν ἐντὸς τριμήνου μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ δικαιοστασίου, εἶναι φανερὸν ὅτι παρείχετο ἡ προστασία τοῦ νόμου 4428 οὐχὶ μόνον εἰς τὰς ὑποθέσεις τὰς προστατευθείσας ὑπὸ τοῦ δικαιοστασίου, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκείνας αἵτινες κανονικῶς θὰ παρεγράφοντο ἐντὸς τοῦ τριμήνου ἀπὸ τῆς ἄρσεως καὶ αἵτινες συνεπῶς οὐδαμῶς θὰ εἶχον τύχῃ τῆς τοῦ δικαιοστασίου προστασίας. Παραταθέντος ὅμως τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος τοῦ τριμήνου, εἶναι δυνατὴ ἡ ἐντὸς τοῦ χρόνου τούτου, ὡς παρετάθη λῆξις παραγραφῆς ἀρξαμένης μετὰ τὴν ἄρσιν τοῦ δικαιοστασίου. Εἶναι λοιπὸν φανερὸν ὅτι καὶ αὐτὰς τὰς ὑποθέσεις ἤθελε νὰ προστατεύσῃ ὁ νόμος 4428. Πρὸς ἄρσιν ὅθεν πάσης ἀμφιβολίας διετυπώθη τὸ ἑρμηνευτικὸν ἄρθρον 3 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος.

ΙV.

Ἡ διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 2 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5589 προσθήκη ἔχει ὡς προϋπόθεσιν ὅτι ἡ ἐνιαυσία προθεσμία τοῦ νόμου 4428 ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς τῆς αἰτήσεως εἰς τὸ εἰδικὸν βιβλίον, ἐνῷ ὁ νόμος 4428 ρητῶς ὁρίζει ὅτι ἄρχεται ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ τριμήνου. Συνέπεια τῆς ἐσφαλμένης ταύτης προϋποθέσεως εἶναι τὸ δεύτερον ἐδάφιον καθ' ὃ ὁ ἐνδιαφερόμενος δικαιοῦται νὰ ἐγγράψῃ ἐκ νέου τὴν ὑπόθεσιν. Προφανὴς ἡ προσθήκη αὕτη, ἀποτελεῖ ἀνωμαλίαν, εἶνε δὲ καὶ ὅλως πε-

ριττή, δεδομένου ὅτι παραταθέντος ἐπανειλημμένως τοῦ τριμήνου δὲν ἤρχισεν ἀκόμη ἡ ἐνιαύσιος προθεσμία τῆς ἐγέρσεως ἀγωγῆς καὶ δι' ἐκείνας ἀκόμη τὰς ὑποθέσεις δι' ἃς ἡ ἐγγραφὴ ἐγένετο ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 4428. Πρὸς τακτοποίησιν τῆς ἀνωμαλίας ταύτης δέον νὸ ἀπαλειφθῇ ἡ ρηθεῖσα διάταξις, θεωρουμένη ὡς μηδέποτε ἰσχύσασα. Ὁμοίως ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ 3 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου δέον νὰ ἀντικατασταθῶσιν αἱ λέξεις «νενομισμένων προθεσμιῶν», αἵτινες εἶναι λίαν ἀόριστοι, μὴ καθοριζομένου περὶ ποίων προθεσμιῶν πρόκειται, διὰ τῶν λέξεων τῶν δύο τριμήνων προθεσμιῶν τῶν ἀριθμῶν 1 καὶ 2 τοῦ νόμου 4428, ὡς αὗται παρετάθησαν». Ταῦτα διατυποῦνται ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος.

V.

Δεδομένου ὅτι ὑπάρχοντος τίτλου ἐκτελεστοῦ, δὲν ἀπαιτεῖται ἡ εἰς τὸ Δικαστήριον προσφυγὴ ἀλλ' ἡ ἐκτέλεσις πλέον τοῦ τίτλου, εἶναι φανερὸν ὅτι ὁ νόμος ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς διαδικαστικῆς πράξεως ἤθελε νὰ περιλάβῃ καὶ τὰς ἐπιταγὰς πρὸς πληρωμὴν τοιούτων τίτλων. Πρὸς ἄρσιν ἀμφιβολιῶν διετυπώθη τὸ ἄρθρον 5.

Ἵνα μὴ οἱ διάδικοι βαρύνωνται μὲ δαπάνας προσθέτους, θεωρεῖται καλὸν νὰ μὴ ὑποχρεοῦνται εἰς προσαγωγὴν πρὸς τὸ δικαστήριον πιστοποιητικῶν περὶ τῆς γενομένης ἐγγραφῆς, ἀλλὰ νὰ βεβαιοῦται αὕτη ὑπὸ τοῦ οἰκείου γραμματέως διὰ τοῦ πρακτικοῦ τῆς σχετικῆς δίκης. Τοῦτο καθορίζεται διὰ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου 6.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1932.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ μεταβιβάσεως τοῦ Εἰρηνοδίκου Μαραθῶνος εἰς τὴν ἕδραν τῆς κοινότητος Αὐλῶνος πρὸς ἐκδίκασιν τῶν πολιτικῶν κλπ. ὑποθέσεων τῶν κατοίκων αὐτῆς.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νόμου ΓΦΞΒ' ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ Νόμου ΓΧΞΒ' καὶ ἄρθρου 12 τοῦ Νόμου 137, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ὁρίζομεν ὅπως ὁ εἰρηνοδίκης Μαραθῶνος μεταβαίνῃ ἑκάστην Πέμπτην καὶ τὴν ἑπομένην Παρασκευὴν τῆς δευτέρας ἑβδομάδος ἑκάστου μηνὸς εἰς τὴν ἕδραν τῆς κοινότητος Αὐλῶνος (Σάλεσι) Ἀττικῆς πρὸς ἐκδίκασιν τῶν τε πολιτικῶν καὶ ποινικῶν ὑποθέσεων τῶν κατοίκων τῆς Κοινότητος ταύτης καὶ τῶν πλησιοχώρων τοιούτων Μαλακάσας καὶ Μπούγας, ὡς καὶ παντὸς συνοικισμοῦ ὑπαγομένου εἰς αὐτὰς, τροποποιουμένου κατὰ τοῦτο τοῦ ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου 1932 Διατάγματος «περὶ μεταβάσεως τοῦ εἰρηνοδίκου Μαραθῶνος εἰς τὴν ἕδραν τῆς κοινότητος Νέων Παλατίων πρὸς ἐκδίκασιν ὑποθέσεων.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

(3)

Περὶ ἱδρύσεως Κινητῆς Φυλακῆς ἐν Χαλκίδι.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 3090, τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Νόμου ΓϡΛΖ', ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Νόμου 160 καὶ τοῦ ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου 1923 Νομοθ. Διατάγματος «περὶ σώματος φυλάκων τῶν ὠργανωμένων φυλακῶν», τὴν ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Φυλακῶν, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἱδρύομεν Κινητὴν Ἀγροτικὴν Φυλακὴν ἐν Χαλκίδι ἐγκατασταθησομένην ἐν τῷ καταστήματι τῶν ἐκεῖ Ἐπανορθωτικῶν φυλακῶν, ἵνα χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν συνεργείου ἐργατῶν καταδίκων ἀπασχοληθησομένων εἰς τὴν ἀνέγερσιν τῆς νέας ἐκεῖ Δικαστικῆς Φυλακῆς.

Ἄρθρον 2.

Τὸ ἀναγκαιοῦν ἐν τῇ φυλακῇ ταύτῃ προσωπικὸν θέλει ληφθῇ ἐξ ἀποσπάσεως ἐκ τοῦ ὑπηρετοῦντος τοιούτου ἐν ταῖς λοιπαῖς φυλακαῖς.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

4)

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου 1932 Διατάγματος «περὶ ὑπαγωγῆς τῶν Κοινοτήτων Στεφάνης, Κορωνισιᾶς κλπ. εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πρωτοδικείου Πρεβέζης».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, συμπληροῦντες τὸ ἀπὸ 3 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. Ἡμέτερον Διάταγμα «περὶ ὑπαγωγῆς τῶν Κοινοτήτων Στεφάνης, Κορωνισιᾶς, Θεσπρωτικοῦ κλπ. εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ πρωτοδικείου Πρεβέζης» δημοσιευθὲν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 356 τῆς 6 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. (Τεῦχος Α') φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὁρίζομεν ὅτι αἱ ἐν αὐτῷ ἀναφερόμεναι Κοινότητες, ὑπαχθεῖσαι εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πρωτοδικείου Πρεβέζης, ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Εἰρηνοδικείου Πρεβέζης, αἱ δὲ τυχὸν ἐκκρεμεῖς πολιτικαὶ καὶ ποινικαὶ ὑποθέσεις παρ' τῆς δικαστηρίοις ὑπήγοντο πρότερον ἐφ' ὅσον δὲν ἐξεδόθησαν ἀποφάσεις ἐπ' αὐτῶν, μεταβιβάζονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τοῦ Εἰρηνοδικείου Πρεβέζης.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ὀκτωβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Ι. ΜΠΟΥΡΝΙΑΣ

(5)

Περὶ χειροτονίας ἐφημερίων εἰς παραμεθορίους καὶ ξενοφώνους ἐνορίας τῶν Μητροπόλεων τῶν Ν. Χωρῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν προτελευταίαν παράγραφον τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ νόμου 5439, δι' οὗ ἐτροποποιήθη τὸ ἄρθρον 79 τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1931 Ἡμετέρου Διατάγματος κωδικοποιηθέντος νόμου 5148 «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων καὶ Ταμείου ἀποδοχῶν καὶ ἀσφαλίσεως τοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος», προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργοῦ, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 79 τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 6 Σεπτεμβρίου 1931 Διατάγματος κωδικοποιηθέντος νόμου 5148 «περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων καὶ ταμείου ἀποδοχῶν καὶ ἀσφαλίσεως τοῦ Κλήρου τῆς Ἑλλάδος» ὡς ἡ

διάταξις νῦν ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ νόμου 5439 ἐπιτρέπεται εἰς παραμεθορίους καὶ ξενοφώνους ἐνορίας τῶν Μητροπόλεων τῶν Νέων Χωρῶν ἀριθμούσας δὲ κάτω τῶν 400 οἰκογενειῶν ἡ ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, χειροτονία ὡς ἐφημερίων, ἄνευ προηγουμένης φοιτήσεως εἰς Ἱερατικὸν Φροντιστήριον, τῶν δημοδιδασκάλων παντὸς βαθμοῦ καὶ τῶν ἐχόντων ἀπολυτήριον Γυμνασίου, Διδασκαλείου ἢ Ἐμπορικῆς Σχολῆς.

Ἐν ἐλλείψει τοιούτων ὑποψηφίων δύνανται νὰ γίνωσι δεκτοὶ καὶ ὑποψήφιοι τῆς τρίτης κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 79 τοῦ κωδ. Νόμου 5148.

Τῆς καινοτήτος δὲ ἐχούσης κάτω τῶν 100 οἰκογενειῶν δύνανται νὰ χειροτονηθῶσι, μετὰ προηγούμενην πάντοτε ἔγκρισιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, καὶ ὑποψήφιοι ἔχοντες ἀπολυτήριον τοὐλάχιστον Ἑλληνικοῦ Σχολείου, ἐν ἀπολύτῳ δ' ἀνάγκῃ κα. ἀπολυτήριον Δημ. Σχολείου, διαγινόμενοι δ' ἐπ' εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι ἤθους.

Οἱ ὑποψήφιοι οὗτοι τῶν Κοινοτήτων τῶν ἐχουσῶν πληθυσμὸν κάτω τῶν 100 οἰκογενειῶν, δύνανται νὰ χειροτονηθῶσι, ὑπὸ τοὺς ἑξῆς περιορισμούς: α) νὰ εἶναι ἐγκατεστημένοι οἰκογενειακῶς εἰς τὸ χωρίον, δι' ὃ προορίζονται ὡς ἐφημέριοι καὶ β) νὰ ἐξασκηθῶσιν μετὰ τὴν χειροτονίαν αὐτῶν παρακτικῶς ἐπὶ ἑξάμηνον τοὐλάχιστον εἰς ἕνα Ι. Μονήν, μεθ' ἣν ἐξάσκησιν θὰ δύνανται ν' ἀναλάβωσι τὰ ἐφημεριακὰ αὐτῶν καθήκοντα.

Ἐν ἐλλείψει καταλλήλων ἐγχωρίων ὑποψηφίων, δύνανται νὰ χειροτονηθῶσι καὶ τοιοῦτοι ἐξ ἄλλων μερῶν.

Ἄρθρον 2.

Τοὺς ἀνωτέρω ὑποψηφίους ὑποδεικνύει καὶ προτείνει τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ πρὸς χειροτονίαν ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης κατὰ τὴν ἀπόλυτον αὐτοῦ κρίσιν.

Ἄρθρον 3.

Τῶν ὡς ἄνω ἐφημερίων ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ μετοικέσις ἢ μετάθεσις, ἔστω καὶ ἐπὶ τύπου προσωρινότητος.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Θρησκευμάτων Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ὀκτωβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργὸς
Π. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

(6)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν συνοικίαν Κυνοσάργους.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ. «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 1478 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1856 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν τοῦ σχεδίου Ἀθηνῶν, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ τεθεωρημένῳ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 80240 ἐ. ἔ. πράξεως αὐτοῦ σχετικῷ διαγράμματι.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Λ. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ

(7)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ. «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 1781 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημ. Ἔργων, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1860 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν τοῦ σχεδίου πόλεως Ἀθηνῶν, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ τεθεωρημένῳ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 80248 ἐ. ἔ. πράξεως αὐτοῦ σχετικῷ διαγράμματι.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Λ. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ

(8)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Ἀθηνῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ. «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ ἰδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 1783 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημ. Ἔργων, ὡς καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 1857 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν τοῦ σχεδίου πόλεως Ἀθηνῶν, ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ τεθεωρημένῳ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 84789 πράξεως αὐτοῦ σχετικῷ διαγράμματι.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Λ. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ

(9)

Περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Θεσσαλονίκης ἐν τῇ περιοχῇ Καραμπουρνοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ. «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» ὡς μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθησαν καὶ ἰδόντες τὰς ὑπ' ἀριθ. 537 καὶ 1455 ἐ. ἔ. γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων, καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 10 ἐ. ἔ. πρᾶξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Θεσσαλονικέων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ σχεδίου Θεσσαλονίκης ἐν τῇ περιοχῇ Μικροῦ Καραμπουρνοῦ ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ τεθεωρημένῳ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 48786 πράξεως αὐτοῦ σχετικῷ διαγράμματι.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Ὀκτωβρίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Λ. ΚΟΥΤΣΟΠΕΤΑΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ